

Péter János

MAYA

WORLD PRESS PHOTO

2018-10-08 | NOVELLA, WORLD PRESS PHOTO

Nem volt kedvem az előadások után ottmaradni az állófogadáson. Hidegen hagyott a szokásos forgatókönyv: jópofizás, ismerkedés, kapcsolatépítés, szeszelés – ez utóbbit azért elkezdtem, és folytatni is volt kedvem, de nem a konferenciás tömegben. Visszaindultam a szállodába, talán egy kis szaunázás jót tesz, valami töménnyel még jobbat, pláne masszázssal, pláne, ha nem csak masszázs. Végül is független vagyok.

Mikor legutóbb érdeklődtem Gabiról, az egyik közös barátunk – talán az utolsó, aki még velem szóba állt – annyit mondott, hogy két dolgot tud biztosan: az első, hogy Gabi nincs Európában, a másik pedig, hogy ritka nagy féreg vagyok. Egyik állítását sem tudtam cáfolni.

lődörgök céltalanul

Megvolt már, ami ebbe a pár napba belefér.
Leróttam a tisztelem Alekszej nagyherceg sírjánál, megnéztem a Van Gogh-okat az Ermitázsban, a Szent Izsák székesegyházat, az egykori Hotel

Angleterre-t, ahol Jeszenyin végzett magával, az Aurórát pedig csak azért se. Sétálgattam, lófráltam, nem szeretek átrohanni egy városon, csak azért, hogy kipipáljam a kötelezőket. Inkább lődörgök céltalanul, megkóstolom, mit esznek a helybeliek, füstös kocsmákba ülök be. Gabi is így szerette. Ha kimarad valami, hát kimarad. Jelen állás szerint évente, két évente visszajövök úgyis. Gabi nélkül. Ha nincs Európában, jó eséllyel két hely jöhet szóba: India vagy Brazília, mindkét helyen többször járt önkénteskedni. Nem bírta megmaradni a fenekén. Azon a csontos, szúrós, saját maga és a húga által lenézett fenekén, amit én annyira szerettem.

A szálloda előtti parkban szokott helyén állt a hóember, a bennem lévő vodkák hatására odaköszöntem neki, nem fogadta, szegény, de nem sértődtem meg, láttam, hogy súlyosan megsebesült – nálam duhajabb szeszelők szíven vizelték. Haslövést is kapott, az is halálos, jutott eszembe, mikor Gabival céllövöldéztünk, és felcukkoltunk egy sakálrészeg tagot, hogy lője hasba a fődíj műanyagmajmot. Mikor Gabi elejtette, hogy szívesen sakkozna, lőttem neki egy készletet, igaz, hogy a három lövés többbe került, mint a műanyagvacak, de büszke volt rám, és én is magamra. Otthagytam a haldokló hóembert. Legalább van valaki az univerzumban, akit nem én tettem tönkre.

Alice

Mire beléptem a szállodába, már tudtam, hogy ma este még össze kell bújnom valakivel. A rubelt sincs értelme hazavinni, és nincs kinek elszámolnom a mai estémrel. Kértem egy teát a bárban, jó erősre csinálják, enyhén fanyar, érződik, hogy nem tiszta fekete, hanem keverék, karavánteá, a pincér már nyúlt a vodkáért, megszokta, hogy a kettőt együtt tolom. A recepción sokan voltak, diszkréten akartam a portás segítségét kérni. Elmentem vizelni, tiszta, elegáns volt a wc, a fertőtlenítő és a pot-pourri majdnem elfedte a vizelet- és ürülékszagot. Mire kijöttem, nyugi volt a pultnál. Letettem a srác elé két kétszázrubelest, és kiadtam a jelszót: *Magányos vagyok. Tudna segíteni?* Rögtön láttam rajta, hogy tud. Egy night club prospektusát vette elő, *taxit is hívhatok, hogy elvigyék, de ide is kijönnek a lányok. Csak válassza ki nyugodtan, hogy kit szeretne.*

a hozzá készített piszkozat

Kértem még egy teát a bárban, a dohányzó részre ültem, élveztem, hogy itt szabad, amit otthon már sehol nem lehet

megcsinálni. A felhozatal vegyes volt, nagydarab, kugligolyófejű tipikus orosz, töltött galamb, tömör-gyönyör, mindenféle. Az egyik szőke, kék szemű, nagy mellű, Orsira hasonlított, Gabi húgára. Vele voltam utoljára – és most semmiképp nem kívántam ezt az élményt. Átfutott rajtam az a délután: Orsi felugrott valami ürüggyel, én pakolásztam a lakásban. Aztán hátulról átkarolt, adott egy puszit a tarkómra, és megkérdezte: *Egy szép nővel is hajlandó vagy lefeküdni, vagy csak a Békával?* Béka, girnyó – ezeket a neveket aggatta Gabira, egy kanál vízben meg tudták volna fojtani egymást. Orsi volt családirag kikiáltva a migyerekünknek, aki szép, okos, csúcstermék – Gabi pedig a hozzá készített piszkozat volt. *Melyik lánya jön haza a hétvégén, doktornő, a szép vagy a másik,* hasonló kérdéseket meséltek otthon viccelődve. Nekem, ha azt nem is, hogy szép, de annyit hajlandó volt elhinni, hogy szépnek látom. Sok munkám volt benne. A kézfejemmel kihámozni a haja mögül, két tenyerembe fogni finoman az arcát, úgy becézgetni szeretkezés közben. Hitte, amit mondok, tudta, hogy szeretem nézni az arcát, amikor alszik, nem csinállok semmit, csak nézem a pofiját, hallgatom, ahogy egyenletesen szuszog. Hitte, amíg ránk nem nyitott Orsival.

Egy szót sem szólt, visszacsukta az ajtót, és kiment a lakásból – akkor láttam utoljára, a telefont nem vette föl, e-mailre nem reagált, Facebookról törölte magát. Hogy Orsi direkt ezt akarta, meggyötörni a nővérét, elvenni az egyetlen, aki szerette, vagy csak kefélni akart – sose tudtam meg, de végül is mindegy. Nem kerestük egymást Orsival utána. Átlapoztam a szőke nagy dudájút, pár oldalra rá találtam egy helyes kis feketét. Ő lesz az, gondoltam, némileg emlékeztetett Gabira. Vékony, kis mellű, fekete hajú volt, valószínűleg festette, mint Gabi is, ő a seszínűből inkább ebbe az irányba ment, nem akart még csak a hajszínében sem hasonlítani Orsira. Mayának hívták a lányt, Gabinál magasabb volt, hosszabb combbal és karral, enyhén manószerű arccal. Úgy látszik, őt a kis mell nem zavarta, ha a fényképre is kitette. Gabi folyamatosan a telt keblű hűgát irigyelte. Maya nem volt tipikus orosz alkat, inkább tatár vonásokat mutatott, amit a legkevésbé sem bántam. Őt kértem a portás srácnál. Bólintott, megjegyezte, hogy *intelligens lányok mind, diplomások, nyelveket beszélnek*. Kérdő tekintetemre kifejtette: *ide csak ilyeneket hoznak, hogy tudjanak a vendéggel beszélgetni. Illik dicsérni a vendéget és a felszerelését, teljesítményét. Külföldiül is.* Gabi nem volt hajlandó orvosira menni, mint addig a családban mindenki. Történelem szakot végzett, de sose dolgozott a szakmájában. Elég egy okos lány a családban, és az már megvolt.

pénzembe, időmbe belefér

A portás kért egy kis időt, telefonált egyet, és közölte, hogy húsz perc, és itt lesz Maya. Kérdezte, felküldje-e a szobába, ha megjön, de mondtam, inkább itt megvárom. Nem akartam, hogy rögtön a szobába jöjjön. Hátha iszunk itt valamit, vagy vacsorázunk egyet. A pénzembe, időmbe belefér. Rágyújtottam, nézegettem a hallba kitett újságokat. Azért volt bő fél óra az a húsz perc, de megérte, a fénykép nem hazudott. Hívtam, hogy igyunk valamit a bárban. Belement, úgy láttam, kicsit már becsípve érkezett, aranyos-mosolygósan, mint aki először iszik szeszt. Whiskey-t kért, vodkát ihat otthon is, mondta mosolyogva. *Új a mixer gyerek, jegyezte meg, akik már ismernek, vizezik, tudják, hogy ki vagyok, hogy úgysem szólok érte.* Az első óra

árát rögtön ki kell fizetnem, majd a szobában, diszkrétan, aztán minden megkezdett fél órát. Ha végez, fel kell hívja a férfit, aki foglalkoztatja. Kért még egy whiskey-t, attól zabálnivalóan csuklani kezdett, mint mikor a kiskutya degeszre eszi magát. Ettől kissé elkomorodott, *Vaszilij nem szereti, ha iszom ...mert akkor nem kellek a vendégeknek... se ...* Hívtam vacsorázni, beszélgettem volna, de mondta, hogy nincs kedve, a pincérek már mind ismerik, utálják, nem is azért, amit csinál, hanem mert nekik nem jattol, csak a portásoknak. Felmentünk a szobámba, kifizettem az egy órát. Mondtam neki, hogy nem Mayának fogom hívni, rántott egyet a vállán, hogy felőle, ha fizetek, egy órán át Anasztaszija Nyikolajevna nagyhercegnőnek is hívhatom. Kínálásra se várva kinyitotta a minibárt, töltött mindkettőnknek. Tusolni mentünk, Maya gyönyörű volt ruha nélkül, a csuklást pedig folytatta elszántan. Megrázkódtak apró mellei – leginkább ez emlékeztetett benne Gabira. *Nálunk ilyenkor azt mondják, hogy valaki emleget,* mondtam neki. *Mégis, ki emlegetne ...*Víz fröccsent a hajára, ahogy csuklott, megrázkódott tetőtől-talpig, csöpögött róla a víz, még manószzerűbb lett, mint a fényképen. ... *emlegetnek tűnődő szavakkal vizimanók, dúdoló szelek,* idéztem egyik kedvenc versem. *Tudsz oroszul? Ismered Jeszenyint?* csodálkozott el. *Rég volt dolgom olyannal, aki ismerte...*

Folyamatosan csuklott, gondolkodtam, milyen élmény lesz egy csukló, alattam vonagló nővel lenni. Maya közben mondta a játékszabályokat. *Csak gumival, francia, anál mehet, de felárral, nyaktól fölfele nem érhetsz hozzám.* Csalódott voltam, szerettem volna két tenyerembe fogni az arcát szeretkezés közben. Próbálkoztam a felárral, azzal, hogy nekem nagyon fontos lenne valaki miatt, de leállított. *Nézd, nem a terapeutád vagyok ... az arcom az enyém, ennyi maradt, ehhez senki nem érhet.* Aztán elmosolyodott: *Szociológiát végeztem, ha akarod, az órabéréért beszélgethetünk Durkheimről meg a társadalmi tényekről.* Ez a lehetőség nem igazán csigázott föl.

Asya

Ivott még, mondván, hátha az elmulasztja a csuklást. Jobban nem lett tőle, de a cuki kis becsípett vizimanó lány fáradt részegbe fordult. Maradt egy fél órámmal kifizetve a csukló Mayával, az elérhetetlen arcával, a szép kis mellével, vizes, fekete hajával, a szeszszagával. Lefeküdtem az ágyra, mellé heveredtem. *Részeg vagy*, állapítottam meg minden ítélet nélkül. *Vaszilij megöl ...*Böfögött csendben egy whiskey-szagút. A maradék kedvem is elment attól, hogy együtt legyünk. Betakartam. *Hagyjuk az egészséget. Aludj egyet, van egy fél órád.* Csodálkozva néztem rám, mint Gabi, mikor először mondtam, hogy mennyire jól áll neki a rövid, fiús haj. *Biztos?*, kérdezte, és közben már oldalra fordult, bevackolt a paplan alá, szuszogni kezdett, néha még csuklott. Rágyújtottam egy cigire. Amíg szívtam, néztem a helyes kis arcát. Megvártam, amíg a szuszogás egyenletessé vált, akkor felhívtam a szobapincért. Kértem két erős teát és egy szelet Napóleon tortát, háromnegyed órával későbbre. Hadd aludjon egyet. A csuklás elmúlt, Maya fokozatosan szelídült vissza buli utáni fáradt, gyönyörű szociológussá.

szellemi zsellér

Feküdtem mellette, próbáltam olvasni, de csak azon járt az agyam, hogy Gabi most hol szuszoghat. Engedi-e még, hogy valaki hozzáérjen az arcához? Maya a szobapincérre sem ébredt fel. Nagy volt a kísértés, hogy megcirógassam az arcát, de nem akartam átlépni a határt. A vállát ráztam meg finoman. Az órájára nézett ijedten: *Miért nem szóltál hamarabb? Vaszilij agyonver...* Megnyugtattam, hogy kifizetem a ráadás időt, csak igya meg a teát, egye meg a tortát. Hálásan nézett rám, a koffein és a cukor csakugyan jót tettek, lényegesen jobb színben volt, mint egy órája. Felhívta Vaszilijt, a telefonból hallottam, hogy a férfi már követeli is a plusz pénzt. *Megvan, persze*, mondta. Felöltözött, lekísértem, a hotel előtt vártuk a futtatóját. A hideg és a szállingózó hó is jót tett neki. Kerekfejű, kigyúrt, szellemi zsellér érkezett, valami menő autón. *Elégedett voltál?*, kérdezte tőlem, közben a Mayától átvett pénzt számolta. *Messzemenően*. Maya hozzám fordult: *Durkheimet üdvözlöm*. Vaszilij arca megrándult: *Nagyon büszke őnagysága, hogy baskír létére valami német strici futtatta. Azt siratja mindig, ha iszik. De ha idejön, beverem a pofáját*. Megnyugtattam, hogy öreg már, nem is mozdul ki otthonról. Egy-egy biccentéssel elköszöntünk egymástól. Rágyújtottam, elsétáltam a sebesült hóemberhez. Jobb színben volt: ahogy hullott rá a hó, elfedte a sebeket.

Emberek, 3. díj, sorozat

Tatiana Vinogradova, Oroszország

2017. március 29. – december 7. Szexmunkások a lakásukon Szentpéterváron, Oroszországban. A hivatalos statisztikák szerint több mint egy millió szexmunkás van Oroszországban. A Silver Rose elnevezésű szentpétervári civil szervezet adatai szerint a szám inkább három millióhoz közelít, és egyedül Szentpéterváron 50 ezer női szexmunkás dolgozik. Az orosz gazdasági hanyatlás következtében az üzleti élet és az oktatás területén munkanélkülivé vált nők közül egyre többen váltak szexmunkássá. Oroszországban a prostitúciót a törvény bünteti, és annak ellenére, hogy a bírság nem túl nagy (körülbelül 28 euro), a nők könnyen zsarolhatóvá válnak a büntetett előélet következményei miatt.

Maya (24 éves) szociológiai diplomát szerzett mielőtt Szentpétervárra költözött. Eleinte egy szexshopban dolgozott, de az ottani szerény fizetésből nem tudott megélni, és szexmunkás lett belőle.

Alice (27 éves) egyedülálló anya, divattervezőnek tanult, tíz éve dolgozik szexmunkásként.

Alena (33 éves) az ukrán-orosz háború miatt költözött Szentpétervárra. Úgy tudta, ügyintézőnek veszik fel a bordélyba, aztán kiderült, hogy prostituáltként kell dolgoznia.

Asya (30 éves) gépészmérnöki tanulmányait félbehagyva néhány rosszul fizető állás után a szexiparban vállalt munkát